

นักต่อสู้กั๊ตระกูล เฉียวจื่อหยง

ต้นรัชกาลเสียนฟงฮ่องเต้ เฉียวจื่อกว้างพ่อค้าใหญ่แห่งซันซีทำการค้าย่อยยับ ต่อมาก็ป่วย
หนักจนเสียชีวิต เมื่อครั้งที่ เฉียวจื่อกว้างยังมีชีวิตอยู่นั้น เนื่องจากสกุลเฉียวและสกุลชิว
แย่งชิงความเป็นใหญ่ทางการค้า ทำให้สกุลเฉียวขาดเงินหมุนเวียน สินค้าขายไม่ออก
บรรดาหุ้นส่วนต่างพากันทวงหนี้ ในช่วงที่สกุลเฉียวอยู่ในภาวะวิกฤตกลับไม่มีพ่อค้าคน
ใดให้ความช่วยเหลือสกุลเฉียวผ่านพ้นวิกฤตนี้ไปได้ บรรดาพ่อค้าต่างพากันดูดาโดย
ปล่อยให้สกุลเฉียวย่อยยับไปต่อหน้าต่อตา ยาใหญ่มีคำสั่งให้เฉียวจื่อยงคุณชายรองซึ่งไป
สอบจอหงวนเดินทางกลับบ้านสกุลเฉียว นอกจากนี้ยังบีบบังคับให้เฉียวจื่อยงตัดขาด
ความสัมพันธ์กับเจียงเสียอิงหญิงคนรัก เพื่อแต่งงานกับลู่อีห่านบุตรของลู่อี้เซ่อ สืบทอด
กิจการของสกุลเฉียวต่อไป

**เฉียวจื่อยงไม่ยากทำการค้า ที่สำคัญไม่ยากแต่งงานกับลู่อีห่านลูกสาวเศรษฐี แต่
เมื่อทุกคนในบ้านสกุลเฉียวต่างพากันคุกเข่าวิงวอนขอร้อง ทำให้เฉียวจื่อยงจำต้องแบก
รับภาระอันหนักอึ้งของสกุลเฉียวไว้**

ซุนเม่าโฉบันทิตตทกยากซึ่งเปี่ยมด้วยประสบการณ์ ซุนเม่าเดินทางไปสอบจอหงวน
จึงมีโอกาสรู้จักกับเฉียวจื่อยง เมื่อ ซุนเม่าโฉบันรู้ว่าสกุลเฉียวประสบปัญหา ซุนเม่าโฉบันจึง
รีบรุดไปให้ความช่วยเหลือ

เฉียวจื่อยงรีบรุดไปที่เปาโถวร้านค้าของบ้านสกุลเฉียวเพื่อคลี่คลายสถานการณ์ ทุก
คนพากันงงไม่รู้ว่เฉียวจื่อยง จะคลี่คลายสถานการณ์ได้อย่างไร เฉียวจื่อยงนำเสนอ
แผนการอันแยบยลทำให้ลู่อี้เซ่อให้บ้านสกุลเฉียวยืมเงินเพื่อผ่านพ้นวิกฤตการณ์ ทำให้
สกุลเฉียวเอาชนะต้าเซ่งชางไปได้ เนื่องจากความมีน้ำใจของเฉียวต้ายง ทำให้ความ
บาดหมางระหว่างสกุลเฉียวและต้าเซ่งชางเปลี่ยนเป็นมิตรภาพ แต่ในระหว่างการ

แก่งแย่งกันนั้นชухหมิงจิวเถ้าแก่ของต้าเซิ่งซางถูกจับกุม ทำให้ชухหมิงสื่อน้องชายของชухหมิงจิวเคียดแค้นเฉียวจื่อหยงยิ่งนักจากการที่บรรดาพ่อค้าต่างพากันปกปิดหลอกหลวงลูกค้านี้เอง ทำให้เฉียวจื่อหยงวางกฎเกณฑ์ใหม่ขึ้นมาโดยเน้นย้ำถึงความจริงใจ เฉียวด้ายให้พ่อค้าทุกคนตระหนักถึงคำว่า **"คุณธรรม ความไว้วางใจ ผลประโยชน์"** พ่อค้าทุกคนต่างพากันสนับสนุนความคิดของเฉียวจื่อหยง การค้าของเฉียวจื่อหยงรุ่งเรืองขึ้นมาอีกครั้ง

เฉียวจื่อหยงเดินทางกลับชั้นซี ความเป็นกุลสตรีของลู่อี้ห่านทำให้เฉียวจื่อหยงเกิดความหวั่นไหว ในที่สุดสามีภรรยาก็สามารถปรับความเข้าใจกันได้และใช้ชีวิตด้วยกันอย่างมีความสุข อีกด้านหนึ่งนั้น เนื่องจากเจียงเสี่ยวอิงเศร้าโศกเสียใจมากจนเกินไป ทำให้

นางล้มป่วยลง

เฉียวจื่อหยงซื้อแผนที่เส้นทางการค้ามาได้โดยบังเอิญ หลังจากที่เฉียวจื่อหยงศึกษาแผนที่เส้นทางการค้าอย่างละเอียดแล้วพบว่าเนื่องจากกบฏไท่ผิงทำให้การค้าใบชาต้องหยุดชะงักติดต่อกันเป็นเวลานานหลายปี สูญเสียผลประโยชน์มหาศาล เมื่อเฉียวจื่อหยงรู้เช่นนี้แล้วจึงตัดสินใจพากลุ่มพ่อค้าเดินทางลงใต้ไปยังอู่ฮั่นแหล่งใบชาสำคัญโดยไม่ฟังคำทัดทานใดๆ ครึ่งปีต่อมา มีข่าวลือว่าเฉียวจื่อหยงมีอันเป็นไปในระหว่างการเดินทาง ทำให้สกุลเฉียวต้องพบวิกฤตอีกครั้ง นึกไม่ถึงว่าเฉียวจื่อหยงพากลุ่มพ่อค้าเดินทางกลับมา ยังชั้นซีพร้อมด้วยใบชาจำนวนหนึ่ง ไม่นานนักเฉียวจื่อหยงก็เดินทางขึ้นเหนือเรื่อยไปจนถึงชายแดนรัสเซีย เฉียวจื่อหยงนำหลัก **"คุณธรรม ความไว้วางใจ ผลประโยชน์"** ทำสัญญาการค้าระยะยาวกับกลุ่มพ่อค้ารัสเซีย นับแต่นี้เป็นต้นไป เส้นทางการค้าใบชาที่หยุดชะงักติดต่อกันเป็นเวลานานหลายปีก็กลับมาเฟื่องฟูขึ้นอีกครั้ง เกษตรกรจำนวนมากที่ปลูกใบชาที่พลอยได้รับอานิสงส์ไปด้วย

การซื้อขายต้องใช้เงินเป็นสื่อกลาง โดยเฉพาะการค้ากับต่างประเทศจะต้องมีการแลกเปลี่ยนเงินตราเข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้เฉียวจื่อยงเกิดความสนใจเรื่องนี้ขึ้นมา หลังจากที่เฉียวจื่อยงศึกษาอย่างละเอียดแล้ว เฉียวจื่อยงก็เดินทางไปปักกิ่งโดยไม่ฟังคำทัดทานของซุนเม่าไฉแม้แต่น้อย เฉียวจื่อยงเปิดร้านค้าเงินขึ้นมาภายใต้แนวความคิดที่ว่าเงินและสินค้านี้มีทั่วไปทุกแห่งหน จากนั้นเฉียวจื่อยงก็ไปเปิดร้านค้าเงินในสี่จังหวัดของเจียงหนัน โดยหวังว่า จะเป็นการช่วยราชสำนักในการแลกเปลี่ยนเงินอีกทางหนึ่ง ซุนเม่าไฉมีความคิดทางการค้าแตกต่างจากเฉียวจื่อยง ด้วยเหตุนี้เองจึงทำให้ซุนเม่าไฉเริ่มผิใจกับ

เฉียวจื่อยงขึ้นมา

อีกด้านหนึ่งนั้น เจียงเสี่ยวอิงแต่งงานเข้าบ้านสกุลเหอ หลังจากที่เจียงเสี่ยวอิงตัดใจจากเฉียวจื่อยง ได้แล้วนางก็เกลียดชังเฉียวจื่อยงเข้ากระดูกดำ ชุ่ยเอ๋อสาวใช้เจียงเสี่ยวอิงเห็นเฉียวจื่อยงแอบฟังสัพโจรกบฏไท่ผิง หลังจากที่เจียงเสี่ยวอิงรู้เรื่องนี้แล้วก็ทำหนังสือแจ้งทางการเพื่อเล่นงานเฉียวจื่อยง ราชสำนักมีคำสั่งให้กักบริเวณเฉียวจื่อยง ทั้งยังเรียกเงินจำนวนมากจากเฉียวจื่อยง อีกด้วย เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้เฉียวจื่อยงหมดอาลัยตายอยาก เพียงชั่วพริบตาเดียวเฉียวจื่อยงต้องถูกกักบริเวณเป็นเวลานานถึงสิบปีเลย

ทีเดียว

ซุนเม่าไฉเกลี้ยกล่อมย่าไฉหลุมอบหมายให้ตนเป็นผู้ดูแลกิจการสกุลเฉียวแทนเฉียวจื่อยง หลังจากที่เฉียวจื่อยงไคร่ครวญเป็นอย่างดีแล้วก็สุดท้ายจะทนต่อไปได้จึงขับไล่ซุนเม่าไฉไป

สิบปีต่อมาภฏไท่ผิงสงบลง ราชสำนักยกเลิกคำสั่งกักบริเวณเฉียวจื่อยง ในเวลานี้
วงการค้าเปลี่ยนแปลงไป ทำให้ เฉียวจื่อยงไม่สามารถกลับไปผงาดในวงการค้าดังเดิมได้
อีก เนื่องจากมีชาวบ้านผู้ประสบภัยเป็นจำนวนมาก เฉียวจื่อยงตัดสินใจบริจาคข้าวปลา
อาหารช่วยเหลือชาวบ้านผู้ประสบภัย เมื่อเจ้าหน้าที่ทางการมาถึง เฉียวจื่อเฉียวก็ซ่อนตัว
โดยไม่เปิดเผยว่าตนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือชาวบ้านผู้ประสบภัย

สิบปีต่อมา ราชสำนักยกทัพขึ้นเหนือ จั้วจีเกาเป็นตัวแทนราชสำนักไปขอยืมเงิน
จำนวนหนึ่งจากเฉียวจื่อยงเพื่อใช้จ่ายในกองทัพ เฉียวจื่อยงให้ความช่วยเหลือราชสำนัก
เป็นอย่างดี หลังจากที่สงครามสงบลง เนื่องจากซุนเม่าไฉนให้ร้ายเฉียวจื่อยง ทำให้ราช
สำนักใช้เป็นข้ออ้างไม่คืนเงินที่ยืมมาให้เฉียวจื่อยง เฉียวจื่อยงโกรธมากจึงเดินทางไป
เมืองหลวงเพื่อทวงเงินจากราชสำนัก นึกไม่ถึงว่าเฉียวจื่อยงกลับถูกราชสำนักสั่งจำคุก

ราชสำนักลำบากใจที่จะลงโทษเฉียวจื่อยง ราชสำนักมอบหมายให้ซุนเม่าไฉนซึ่งถูก
เฉียวจื่อยงขับไล่ออกจากบ้านเมื่อสิบปีก่อนเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องนี้ ทำให้ซุนเม่าไฉนและ
เฉียวจื่อยงได้พบกันอีกครั้ง ซุนเม่าไฉนรำพันออกมาว่าพวกเราเหมือนกับตุ๊กเตนที่อยู่บน
เชือกเส้นเดียวกัน

ปี ค.ศ.1900 กองทหารแปดพันมิตรเข้ายึดเมืองหลวง พระนางซูสีไทเฮาทรงหลบหนี
เฉียวจื่อยงบริจาคเงินจำนวนหนึ่งให้ราชสำนัก พระนางซูสีไทเฮาทรงแก้ปัญหาการ
แลกเปลี่ยนเงินตรา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้กิจการของเฉียวจื่อยงเฟื่องฟู หลายสิบปีต่อมา ลู่อี้
หานถึงแก่กรรม เฉียวจื่อยงและเจียงเสี่ยอิงต่างก็ชราภาพด้วยกันทั้งคู่ ทั้งสองมีโอกาสได้
พบกันอีกครั้ง บุญคุณความแค้นชั่วชีวิตที่มีต่อกัน บัดนี้ได้สูญสิ้นไปหมดแล้ว

